

Brno - Hády - lom

Ke konci měsíce dubna procházela krajinou vlna studeného počasí. Poslední víkend zasliboval oteplení a v tu dobu jsme se měli s manželkou vydat na knihovnický zájezd na jižní Moravu. Těšili jsme se. Na knihy, zejména ty starší, na teplo tamní krajiny a na kraj, kde máme několik přátel. Pominu návštěvu knihoven. Popsání dojmů z nového knižního větru by asi vydalo na mnohých pár řádků či statí. Přidržím se dění ryze přírodovědného. To se odehrálo především první den našeho příjezdu, kdy jsme se po ubytování v jednom ze zařízení ocitli v části Brna, která se jmenuje Maloměřice. Touto čtvrtí na jedné straně (západní) obtéká řeka Svitava a na druhé (východní) se zvedají zdaleka viditelné kopce zvané Hády. A tam jsme se uondáni městským ruchem vypravili.

Po zdolání lávky nad železničním seřadištěm jsme se ocitli po krátké cestě mezi malými stromy a keři. Překvapila nás exploze květů tavolníků, svídy, hlohu, višně a žlutého štědrce převislého. Naše cesta se zúžila na pěšinu, a ta nás zaváděla hlouběji a hlouběji do háje listnatých stromů. Na vyschlé, zašedlé půdě jsem mohl pozorovat jednoho z prvních chroustků letních. Oproti těm našim byl trochu tmavší, ale stejně nemotorný. Když jsme dorazili pod první odvaly lomu, nešlo si nevšimnout krásných jedinců páskovky žíhané (*Caucasotachea vindobonensis*). Hájová květena byla obohacena o vyrážející konvalinky vonné, které se připravovaly ke květu. Z půdy bylo možno vydolovat nebo prostě jen sebrat zajímavé kusy druhohorního šedavého vápence nebo kvádrovité kousky tmavé břidlice. Někdy byla hornina obohacena o železitou příměs nebo žílu bělavého kalcitu.

Pučící květena nás teprve čekala. Před samotným lomem jsme narazili na první polštáře mateřídoušky vonné, ojedinělé květy plicníku tmavého, pilátu lékařského a malých keříků čilimníku poléhavého. Radost jsme měli z jednotlivých rostlin šalvěje luční. Na samotné pěšině jsme se potkali s nosatcem – lalokonosem a dále s ruscem plamatým.

Stehenáč, rod Oedemera

Samotný lom pro nás byl překvapením. Nad tzv. Lamacentrem jsme viděli nádherné výhozy tmavé

břidlice, kousek dál homole vápence. Cestou se mihlo pestrobarevné šidélko, které jsem si ani nestačil pořádně prohlédnout.

Pokračovali jsme dále po značené cestě pod lomovou stěnu. Ze zvyku jsem se procházel mezi kvetoucí mateřídouškou, mochnou a snažil se pozorovat zdejší živočichy. Na zemi se hojně vyskytovaly ulity suchomilky obecné (*Xerolenta obvia*). Když jsem obrátil pár kamenů, našel jsem drobné údolníčky *Vallonia sp.* a živou hladovku horskou (*Ena montana*). Na mnoha místech jsme se setkali s rostlinkami vítodu, který se chystal do květu. Na bílém květu jahodníku jsem narazil na štíhlého, leskle zeleného brouka z čeledi stehenáčovitých, rodu *Oedemera*. A kousek dál se k životu připravovaly nymfy drobných sarančí. Z prachu cesty vyřázely růžové kvítky kakostu. Bylo by na co se dívat a dále objevovat.

Čilimník poléhavý

Jenže čas ubíhá i v lomu. Slunce se pomalu blížilo k západnímu okraji města a pro nás nastal čas návratu. Šli jsme odtud spokojeni, snad i neradi. Ale s myšlenkou, že se snad ještě na tato nádherná místa opět podíváme. Třeba na delší čas.

A malá poznámka z jedné tamní informační tabule na okraj v textu „*Díky vstřícnosti – firmě Českomoravský Cement, a.s. nástupnická společnost, byla v roce 2006, odkoupena horní část lomu Základní organizací Českého svazu ochránců přírody Pozemkový spolek Hády. Odkup byl financován z programu Evropské unie LIFE-Nature.*“. Že to byl čin prozíravý jak pro přírodu, tak pro obyvatele Brna, jsme se mohli přesvědčit sami. Plocha lomu žije návštěvníky, flórou a faunou vedle sebe.

